

1
En vinter när Bäckström var hemma från sin båtsmanstjänst, bodde han hos en gammal gubbe i Bjärby. Det var en gammal sjöman. Bäckström hade varit ute en kväll och jick sent hem. Han jick på hemvägen förbi Kastlösa kyrkgård. När han kom utför kyrkluckan där, så hände det så besynnerligt, att han fick sällskap. Han såg inte någonting, men han hörde att det var någon som jick brädvid honom, och pjafsade. Det tog steg likadant som han själv. Det följde honom ända hem. När han kom hem, sa gubben: "Där står mat på bordet", och han sa till honom att han skulle äta. Men han tyckte att han var inte hungrig, utan han jick och lade sej. När han hade legat lite, så sa gubben, att det var någon som drog täcket och bädden av honom. Han låg med både bädd och täcke på sej. Gubben var oppe och lade på bädden och täcket i jän. Men han hade bara legat lite, så drog de av honom det i jän. "Vad är det för jävelskap, du har haft med dej hem," sa gubben. Han for opp, och tog ett stort kruthorn, som han ha-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3030

Sällskap

sid. 1

Bäckström

maj 31 LNS

de och törde det i kakelugnen. Sen sa han - för han var inte rädd för någonting - "Nu ska du ut här, vem fan du är", och så tände han på krutet. Det blossade opp så att det bara fräste om det, och sen var de också fria för det där sällskapet.

slut.

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3030

Sällskap

s. 2

Bäckström

maj 31 LNS

Olsson
Gräs gård vid
Södra Björkby
sept. 1931

Otto och hans hustru
Bertha Bäckström i Alkanna
född 1860 i Kalmar

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3030

3.

Bäckström hade när han var ung tjänst i Bjärby (i Kastlösa socken). De hade en mark nere vid sjön där, som de hade oxarna i. Om mornarna så skulle drängarna gå efter oxarna och alla drängarna från byn var i sällskap ner. De var väl en åtta stycken. En morron på sommaren då de kom ner så hade oxarna gått ut i vattnet. Det paret som Bäckström skulle ha hem var längst ut. Han och en annan pojk gick ett stycke ifrån de andra längs stranden. Rätt som de gick, så fick de se ett fruntimmer som kom och gick längs sjökanten. Hon gick så att hon skulle möta dem, men när hon var en 15 - 20 meter ifrån dem, så försvann hon. Därpå såg de henne gå uppåt marken. Då brydde de se inte om oxarna, utan följde efter henne och skulle se vart hon tog vägen. De följde efter henne en bit. Ett stycke oppe i marken låg det en stor sprucken gråhall. I den försvann hon. När de sen gick hem talade de mycket om det mötet. De trodde bestämt att det var sjörån.

Skriv endast på denna sida!

Bäckström

maj 31 LNS

3030
4

Vid Vickleby kyrka och kyrkgård, hände det inte så sällan att hästarna ^x stannade och att de då inte kunde få den att gå ur fläcken.

Det var en bonde som kom och körde där. Vid kyrkgården stannade märren för honom. Han stod där länge, men så kom det ~~saxkark~~ ett par tröskkarlar, som skulle gå till byn och tröska med slaga, på vägen. De frågade honom varför han stod där, och när han hade talat om hur det var, så tog den ena av dem ^x och ställde sej på den vänstra sidan av märren. Sen tittade han under betslet. Och sen tog han med handen och strök märren ifrån halsen och bort till rumpan på den vänstra sidan. Som han hade gjort det, så bar hon iväg i full fart, och karlen som körde kunde inte hålla in henne förr än han kom långt bort.

Bäckström

maj 31 LNS

3030

5

Vid Mysinge hög var det någonting som bodde i högen, fast det var inte människor.

På ett ställe där Bäckström tjänade dräng, såg man länge ifrån fönstret, att det brann jus på Mysinge hög. De var så vana vid att se det så att de fästade inte något avseende vid det, utan att de tog det för att det var som det skulle.

I byn var det också en dräng ifrån Bleking, som inte var rädd av sej, och varken brydde sig om Gud eller Fan.

En gång fick han för sej att han skulle gå till högen.

De andra drängarna var också med, och var nyfikna på att se hur det skulle gå till.

De hade för sig det, att om de gick dit och sa att de ville ha pengar, så skulle de få.

Oppe på högen var det liksom en trumma ~~xx~~ av stenar, ner i högen. Han la sej ner och satte munnen vid den trumman, och ropade ner i högen.

Då fick han en örfil, så att han trall ner för högen, och låg avsvimnad en lång stund.

Är endast på denna sida!

Bäckström

maj 31 LNS